

E*

B E-ne-dic, á-nima mea, **Dómino**, * Dómine Deus meus,

magni-fi-cátus es ve-*hemén* - ter. *Ry.* Et re-no-vá-bis fá-ci-em

terræ al-le-lú-ia.

Confessi^onem et decórem induísti, *
amíctus lúmine sicut vesti*ménto*. *Ry.* Et renovábis.

Quam multiplicáta sunt ópera tua, **Dómine**: *
ómnia in sapiéntia *fecísti*. *Ry.* Et renovábis.

Impléta est terra creatúra **tua**. *
Benedic, ánima mea, **Dómino**. *Ry.* Et renovábis.

Omnia a te expéctant, *
ut des illis escam in témpore **suo**. *Ry.* Et renovábis.

Dante te illis, **cólligent**, *
aperiénte te manum tuam, implebúntur **bonis**. *Ry.* Et renovábis.

Revocábis spíritum eórum, et defícient, *
et in púlverem suum reveréntur. *Ry.* Et renovábis.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur, *
et renovábis fáciem **terre**. *Ry.* Et renovábis.

Žalm 104 (103), 1.2a.24+35c.27.28.29bc.30

Dobrořeč, má duše, Hospodinu! *

Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru vznešený! **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

Uznáním a důstojností ses oděl, *

halíš se světlem jako pláštěm. **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

Jak četná jsou tvá díla, Hospodine, *

vše jsi moudře učinil, **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

země je plna tvého tvorstva. *

Veleb, duše má, Hospodina! **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

Všichni čekají od tebe, *

že jim dáš pokrm v pravý čas. **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

Dáváš jim a oni sbírají, *

otvíráš svou ruku a oni se sytí dobry. **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

Odejmeš jejich ducha a hynou, *

a vracejí se do svého prachu. **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.

Vyšleš svého ducha a jsou stvoření, *

a obnovuješ tvář země. **Ry.** A tvář země obnovuješ, aleluja.